सूत यद्यस्ति ते किंचिन्मयापि सुकृतं कृतं ।
त्वं प्रापयाशु मां रामं प्राणाः संत्वरयन्ति मां ॥ २३ ॥
यद्यद्यापि ममैवाज्ञा निवर्तय तु राघवं ।
न शक्ष्यामि विना रामं मुहूर्तमपि जीवितुं ॥ २४ ॥
अथ वापि महावाहुर्गतो दूरं भविष्यति ।
मामेव रथमारोप्य शीघ्रं रामाय दर्शय ॥ २५ ॥
सिंहस्कन्धो महेष्वासः क्वासौ लक्ष्मणपूर्वजः ।
यदि जीवामि साधेनं पश्येयं सह सीतया ॥ २६ ॥
हा राम रामानुज हा हा वैदेहि तपस्विनि ।
न मां जानीत दुःखेन म्रियमाणमनाथवत् ॥ २७ ॥
* स तेन राज्ञा दुःखेन भृशमर्पितचेतनः ।
* अवगाढः सुदुष्पारं शोकसागरमब्रवीत् ॥ २८ ॥
* रामशोकमहावेगः सीताविरहपारगः ।
* श्वसितोर्मिमहावर्तो वाष्पफेनजलाविलः ॥ २९ ॥
* वाहुविक्षेपमीनोऽसौ विक्रन्दितमहास्वनः ।
* प्रकीर्णकेशशैवालः कैकेयीवडवामुखः ॥ ३० ॥
* रामाश्रुवेगप्रभवः कुब्जावाक्यमहाग्रहः ।
* वरवेलो नृशंसाया रामप्रव्राजनायुतः ॥ ३१ ॥
* यस्मिन् वत निमग्नोऽहं कौशल्ये राघवं विना ।
* दुस्तरो जीवता देवि मयायं शोकसागरः ॥ ३२ ॥